

ชื่อวิทยานิพนธ์   การเล่าเรื่องในวรรณกรรมเยาวชนของอัสคิริ ธรรมโชติ
ผู้เขียน   นางสาวบุณยริกา เกื้อคลัง
สาขาวิชา   ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
ปีการศึกษา   2547

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการเล่าเรื่องในวรรณกรรมเยาวชนประเภทนวนิยายของอัสคิริ ธรรมโชติ สองเรื่องคือ โลกสีน้ำตาลเงิน และมหกรรมในท้องทุ่ง ผลการศึกษาพบว่า วรรณกรรมทั้งสองเรื่องนี้ มีลักษณะเด่นตรงกัน คือมีองค์ประกอบที่สร้างความจรรโลงใจให้แก่ผู้อ่าน โดยให้ประสบการณ์การเรียนรู้สอดคล้องกับวัยของเยาวชน เป็นการเรียนรู้ทั้งทางปัญญาและอารมณ์ เมื่อได้สัมผัสกับทุกข์สุขในวิถีชีวิตชนบท ผู้แต่งสื่อเนื้อหาหลังกล่าว บนพื้นฐานทัศนคติที่ให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้ ความสัมพันธ์ของชีวิตกับธรรมชาติ และความเป็นธรรมในสังคม โดยไม่สั่งสอนโดยตรง องค์ประกอบของการเล่าเรื่องคือ โครงเรื่องและเนื้อเรื่อง แนวคิด มุมมองและผู้เล่าเรื่อง ตัวละคร ฉาก บทสนทนา และสัญลักษณ์ประสานกัน ได้อย่างเหมาะสมและประณีต ด้วยวัสดุคือภาษาในระดับคำและประโยคที่เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดี

การเล่าเรื่องในโลกสีน้ำตาลเงิน เน้นผู้เล่าเรื่องที่เป็นตัวเอกเท่านั้น มุมมองภายในของผู้เล่าสะท้อนประสบการณ์ที่ให้ความเติบโตทางปัญญาและการสร้างสมคุณธรรมท่ามกลางฉากธรรมชาติของหมู่บ้านชายทะเล ฉากเวลาคือช่วงของวันและฤดูกาล และฉากทางวัฒนธรรม ความงดงามของชีวิตใน“โลกสีน้ำตาลเงิน” ซึ่งหมายถึงโลกแห่งท้องทะเล มีสีสันหลากหลายเป็นสัญลักษณ์บอกความน่าตื่นตาตื่นใจ ส่วนในมหกรรมในท้องทุ่ง ผู้เล่าแบบผู้รู้ ซึ่งไม่ใช่ตัวละครก็แสดงมุมมองภายในของตัวเอกที่มีประสบการณ์อยู่ในเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้น ที่ความสุขและการเรียนรู้ในการเล่น ซึ่งมีคุณค่าเทียบเท่ากับงานฉลองที่เรียกว่า มหกรรม สอดคล้องกับฉากธรรมชาติในฤดูกาลอันเป็นฉากเวลา และฉากทางวัฒนธรรมหรือการดำเนินชีวิตของชาวไร่ชาวนาในชนบทภาคกลาง นอกจากนี้ยังสอดแทรกปัญหาที่เยาวชนควรรับรู้ด้วย กล่าวได้ว่าการเล่าเรื่องในนวนิยายทั้งสองเรื่องนี้เป็นปัจจัยสำคัญของคุณค่าของบทประพันธ์ทั้งเชิงวรรณศิลป์และเชิงจริยธรรม

Thesis Title   Narration in Juvenile Novels of Ussiri Dhammachoti
Author   Boontarika Keauklung
Major Program   Thai Language for Communication
Academic Year   2004

Abstract

This thesis aims to study the narration in Ussiri Dhammachoti's two juvenile novels: **Lok Si Nam-ngoem** and **Mahakam Nai Thongthung**. It is found that the outstanding feature of the two literary works lies in narrative components, which give solace to the reader and render intellectual as well as emotional learning experiences relating to the youth's, through the misery and happiness in the rustic way of life. The author implicitly conveys messages based on his primary concern over learning, relationship between life and nature, as well as justice in the society. The narrative components – plots, themes, narrators and points of view, characters, settings, dialogues, and symbolism – are judiciously interwoven through carefully and well wrought language, on the level of wording choice and sentence structure.

Lok Si Nam-ngoem focuses on the narrator playing the role of the protagonist. The narrator's point of view reflects experiences, which encourage intellectual growth and enhance virtues amid nature backgrounds of the seaside village, time settings – the daytime and seasons, together with cultural scenes. The beauty of life in this "blue world", the colorful sea world, serves as the symbol giving a sense of excitement. In **Mahakam Nai Thongthung**, the uncharacterized, omniscient narrator reveals the viewpoint of the protagonist, presented in a series

of events. Highlighted in the novel, happiness and learning through play, equivalent in values to the festival – Mahakam, are associated with nature scenes in the time settings of seasons, and cultural context of the farmer's way of life in the rural area of the central part. Besides, the author also portrays problems that the youth should realize. It can be said that the narration significantly contribute to aesthetic and ethical values of these two literary works